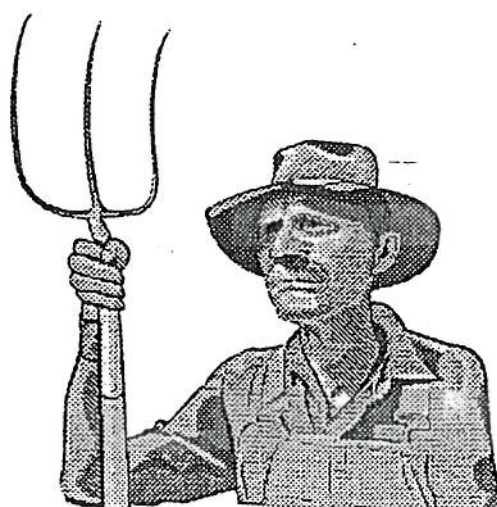

Werkafspraken
vergunningverlening
ingevolge de Wet
milieubeheer aan
agrariërs

VERGUNNINGVERLENING INGEVOLGE DE WET MILIEUBEHEER AAN AGRARIERS

INHOUDSOPGAVE

I	Inleiding	2
II	Doel	2
III	Werkmodules, gerangschikt per onderwerp	2
1.	Module uitvoering ARP	3
1.1	emissieberekening	3
1.2	depositieberekening	3
2.	Module bedrijfsmatig en hobbymatig houden van dieren	3
3.	Module inzake het aanvragen milieuvergunning artikel 8.1/8.4 c.q kennisgeving verandering inrichting art.8.19 Wm	6
4.	Module intrekken/vervallen vergunning (bestaande rechten) alsmede het overdragen van ammoniakrechten	7
4.1	het vervallen van vergunningen ten tijde van Hinderwet en Wet milieubeheer	7
4.2	het overdragen van ammoniakrechten	10
4.3	het overdragen van ammoniakrechten van Amvb- bedrijven	11
5.	Module inzake "Richtlijn Veehouderij en Stankhinder, uitgave 1996 juncto brochure "Veehouderij en Hinderwet"	12
6.	Module actualiseringsverplichting vergunningvoorschriften	12

I Inleiding

Op 16 oktober 1995 is het Ammoniak Reductie Plan Enschede (ARP) vastgesteld. Op 19 maart 1996 is het door GS uiteindelijk goedgekeurd.

In de uitvoeringspraktijk is gebleken dat het noodzakelijk is om eenduidige richtlijnen op te stellen ten behoeve van de uitvoering van deze regelgeving. In april 1999 heeft dit geleid tot het opstellen van een aantal werkafspraken. Milieudefensie en Stawel zijn akkoord met deze werkafspraken.

Als gevolg van nieuwe ontwikkelingen, zoals meerdere wijzigingen Uitvoeringsregeling ammoniak en Veehouderij en uitspraken Raad van State over de Richtlijn Veehouderij en Stankhinder, is het noodzakelijk dat genoemde werkafspraken worden aangepast aan de huidige stand van zaken om te komen tot een goede uitvoering van de milieuwetgeving voor agrariërs. Deze versie vervangt de vorige.

Voordelen van werkafspraken:

- *duidelijkheid*
- *eenduidigheid*

II Doel

Het vaststellen van werkafspraken teneinde de landelijke regelgeving in de praktijk uitvoerbaarder te maken.

III Werkmodules, gerangschikt per onderwerp

Wij hebben met vertegenwoordigers van Stawel en Milieudefensie Landbouw Twente werkafspraken gemaakt over de volgende zaken/modules:

1. Module uitvoering ARP;
2. Module bedrijfsmatig-hobbymatig houden van dieren;
3. Module inzake aanvragen milieuvergunning artikel 8.1/8.4 Wm c.q. kennisgeving verandering inrichting 8.19 Wm;
4. Module intrekken/vervallen vergunning alsmede het overdragen van ammoniakrechten;
5. Module Richtlijn Veehouderij en Stankhinder uitgave 1996.
6. Module actualiseringsverplichting/vergunningvoorschriften.

Dit zijn op dit moment de belangrijkste onderwerpen waarvoor werkafspraken noodzakelijk zijn. Mochten er in de toekomst aanvullingen/wijzigingen noodzakelijk zijn dan worden deze in de werkafspraken vastgelegd.

IV Inhoud werkmodules

1. Module uitvoering ARP

1.1. Emissieberekening

- *Beleid m.b.t. Groen Label/emissie-arme stallen:* Opvullen tot vergund recht c.q. 100%-opvulling bij aankoop ammoniakrechten mits bij elke verplaatsing de reductie van 5% over de beperkende factor in acht wordt genomen.
- *Emissiefactoren niet-geregelde diersoorten:* Hantering voorlopige normen.

1.2. Depositieberekening

- *Welke gebieden zijn "verzuringgevoelig".*
Als verzuringgevoelig worden aangemerkt de gebieden, die op de kaart behorende bij het raadsbesluit van 16 oktober 1995 van de "Verordening uitsluiting verzuringgevoelige gebieden gemeente Enschede" van het ARP in donkergroen staan aangegeven. Voor de depositieberekening wordt ervan uitgegaan dat deze gebieden "bos" zijn.
- *Depositiegrens.*
Bedrijfsontwikkeling is mogelijk, tenzij de grens van 1000-mol-depositie wordt overschreden. In die bijzondere situatie kan verplaatsing alleen worden toegestaan, indien dit leidt tot een aanzienlijke reductie van de depositie op het plangebied Enschede. Dit dient per geval te worden bekeken.

2. Module bedrijfsmatig en hobbymatig houden van dieren

In onderstaande toelichting wordt de benaderingswijze aangegeven ten aanzien van het bedrijfsmatig en hobbymatig houden van dieren.

In de lijst wordt per diercategorie, het maximum aantal te houden dieren per diercategorie en de punten per dier per categorie nader aangegeven.

Ambtshalve merken wij op dat bij de beoordeling van bedrijfsmatigheid van het houden van dieren niet alleen gekeken mag worden naar het aantal dieren dat wordt gehouden, maar spelen ook de kring van de gebruikers, extra voorzieningen, de reële mogelijkheden van economisch gewin en de mogelijke hinder voor de directe (woon)omgeving een rol.

Toelichting module toepassing bedrijfsmatig en hobbymatig houden van dieren

Het is wenselijk werkafspraken te maken, waarin wordt aangegeven hoe ten aanzien van de dierbezetting onderscheid wordt gemaakt tussen het hobbymatig en het bedrijfsmatig houden van dieren.

Hierdoor wordt immers duidelijk gemaakt vanaf welke dierbezetting de bepalingen van de Wet milieubeheer (en de daaruit voortvloeiende regels) bij agrarische inrichtingen van toepassing zijn.

Deze modulè blijft overigens beperkt tot het aangeven van het onderscheid bedrijfs- en hobbymatig op basis van het dierenbestand. Het is dus mogelijk dat anderszins (zie het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer hierna te noemen lvb) sprake is van bedrijfsmatige activiteiten.

De basis van het al dan niet vergunningplichtig zijn van een inrichting is omschreven in artikel 8.1 Wm. Vervolgens is van belang het gestelde in de artikelen 1.1 lid 1 juncto artikel 1.1 lid 3 Wm alsmede het gestelde in artikel 2.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (lvb).

Artikel 1.1, lid 1 Wm verstaat onder het begrip inrichting: "Elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht". Ingevolge artikel 1.1 lid 3 Wm worden bij AMVB (lvb) categorieën van inrichtingen aangewezen, die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken.

Artikel 2.1 lvb geeft aan dat de bedoelde categorieën van inrichtingen in bijlage 1 zijn genoemd. In genoemde bijlage wordt in categorie 8, 8.1 aangegeven dat een inrichting vergunningplichtig is voor het kweken, fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren.

Uit de toelichting op dit artikel is niet (duidelijk) te herleiden bij welk dierenbestand binnen de inrichting sprake is van bedrijfsmatig dan wel hobbymatig gebruik.

Volgens categorie 7, 7.1 onder a lvb is een inrichting verder vergunningplichtig voor het bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van dierlijke of overige organische meststoffen.

Uit de toelichting op deze categorie mag worden afgeleid, dat hier de inrichtingen bedoeld worden voor het zelfstandig opslaan van meststoffen.

Op basis van deze regelgeving is niet te herleiden waar de grens tussen bedrijfs- en hobbymatig is gelegen. Ook de bestaande jurisprudentie geeft hier niet voldoende duidelijkheid over.

De Regionale Inspectie voor de Milieuhygiëne in Overijssel heeft een handreiking opgesteld omtrent het bedrijfsmatig/hobbymatig houden van dieren.

Hierbij wordt een opsplitsing gemaakt in twee categorieën. De indeling is daarbij afhankelijk van de ligging van de inrichting ten opzichte van de aard van de bebouwing in de omgeving van de inrichting. Daarnaast gaat de inspectie uit van een puntensysteem per dier en een maximum aantal punten per categorie. Ook is het aantal dieren per diersoort aan een maximum aantal punten gebonden.

Om het houden van een bepaald dierenbestand al dan niet als hobbymatig aan te duiden mag de afstand tot de aard van de bebouwing in de omgeving geen bepalende factor zijn. De interpretatie van de wetgeving in relatie tot het dierenbestand dat wordt gehouden dient hierin bepalend te zijn.

Het mag immers niet zo zijn dat de aard van de omgeving bepaalt of een dierenbestand hobbymatig of bedrijfsmatig wordt gehouden.

Ook uit jurisprudentie valt niet af te leiden, dat de aard van de bebouwing in de omgeving van de inrichting bepalend is voor het al dan niet hobbymatig zijn.

Overigens biedt de benaderingswijze van de inspectie, om via een puntensysteem en het stellen van een maximum per inrichting en per diersoort binnen de inrichting, een goed werkbaar toetsingskader.

Wij hebben er dan ook voor gekozen een puntensysteem in te voeren waaruit afgeleid kan worden of een inrichting al dan niet als hobbymatig wordt aangemerkt. Om als hobbymatig te worden aangemerkt mag het maximaal aantal te scoren punten 75 zijn. Tevens is het houden van een bepaalde diercategorie aan een maximum verbonden.

Ten opzichte van de handreiking van de inspectie hebben wij om bovengenoemde reden de categorie-/omgevingsindeling weggelaten.

Onderstaand geven wij een overzicht aan, waarbij de diercategorie, de maximaal te houden dieren per diercategorie en de punten per dier per categorie nader worden aangegeven. Deze lijst kan in de toekomst zonodig worden bijgesteld en/of aangevuld.

diercategorie	Maximaal per Categorie	Punten per dier per - categorie
- melk-/zoogkoeien	3	10
- vr. jongvee tot ca. 2 jaar /vleeskalveren (witvlees) /vleeskalveren (beef-rosé)	7	5
- stieren	3	10
- varkens	7	8
- kippen/kuikens	30	1
- paarden	6	10
- konijnen (voedsters)	15	1
- eenden	15	2
- fazanten	15	1
- kalkoenen/ganzen	7	3
- geiten	7	3
- pelsdieren	7	2
- schapen (ooien)	15	2
- herten / reeën	15	2

De berekening op basis van deze tabel is dus alleen beslissend over het hebben van hobby- of bedrijfsmatige activiteiten als de inrichting anderszins niet vergunningplichtig is.

Is er sprake van een vergunningplichtige inrichting, dan zal de gehele inrichting, inclusief de eventuele hobbymatige dierbezetting, onder de vergunningplicht vallen. Er zal dan ook getoetst moeten worden aan de vastgestelde toetsingskaders.

Het kan overigens voorkomen dat bij een lagere score dan 75 punten en het houden van minder dieren per categorie, toch sprake is van een vergunningplichtige inrichting.

Dit doet zich voor als er uitdrukkelijk sprake is van bedrijfsactiviteiten.

Bijvoorbeeld: Bij het houden van 5 paarden en een totaalscore van niet meer dan 75 punten is geen sprake van vergunningplicht. Worden deze paarden gehouden voor het uitoefenen van een dekstation c.q. sprake is van een inrichting waarbij paardrijlessen worden gegeven, dan is er wel sprake van een vergunningplicht.

Van geval tot geval zal dit moeten worden bekeken.

Het kan ook voorkomen dat een ondernemer zelf van mening is dat er bedrijfsmatige activiteiten worden verricht, ondanks het gegeven dat volgens bovenstaande gekozen benaderingswijze sprake is van hobbymatige activiteiten. In dergelijke gevallen dient de inrichting altijd als vergunningplichtig te worden beschouwd. Uiteraard gelden voor een dergelijke inrichting dan ook de vastgestelde toetsingskaders waarbinnen de vergunningplicht dient te worden behandeld.

Er wordt van uitgegaan dat uit de hobbymatige activiteiten voortkomende dierlijke meststoffen en het opslaan hiervan niet vergunningplichtig is. Wel zal de opslag aan de wettelijke normen moeten voldoen.

Aangezien de Wet milieubeheer niet van toepassing is, zal hiervoor de Wet bodembescherming (m.n. artikel 13: het zogenaamde zorgplichtartikel) als basis voor de handhaving moeten dienen.

3. Module inzake het aanvragen milieuvergunning artikel 8.1/8.4 Wm c.q. kennisgeving verandering inrichting (artikel 8.19 Wm)

Met het doen van een kennisgeving verandering inrichting (artikel 8.19 Wm) kan worden volstaan indien geen sprake is van een toename van de nadelige gevolgen voor het milieu. Hiervan is sprake, indien een omwisseling van de veestapel niet leidt tot een toename van de emissie/depositie c.q. toename van het aantal mestvarkenseenheden.

In alle andere gevallen zal vergunninghouder bij ons College een verzoek om een veranderingsvergunning moeten indienen.

Eveneens dient een vergunning te worden aangevraagd, indien over wordt gegaan tot het realiseren van een ander stalsysteem dan wel indien een bepaalde diersoort niet in de bestaande vergunning is opgenomen.

4. Module intrekken/vervallen van de vergunning (bestaande rechten) alsmede het overdragen van ammoniakrechten

Hierbij wordt door ons het volgende onderscheid gemaakt:

1. het vervallen van vergunningen ten tijde Hinderwet en Wet milieubeheer;
2. het overdragen van ammoniakrechten;
3. het overdragen van ammoniakrechten van AmvB-bedrijven;

4.1 het vervallen van vergunningen ten tijde van de werking van Hinderwet en Wet milieubeheer

Bestaand beleid:

Met betrekking tot de uitvoering van artikel 27 Hinderwet gaan wij ervan uit dat van geval tot geval bezien moet worden in hoeverre (een deel van) de vergunning is vervallen, indien de inrichting niet binnen drie jaren na het onherroepelijk worden van de vergunning is voltooid en in werking gebracht dan wel wanneer de inrichting gedurende drie achtereenvolgende jaren buiten werking is geweest.

In beginsel wordt er hierbij vanuit gegaan dat indien de inrichting fysiek is gerealiseerd en een structurele bedrijfsmatige werking van de inrichting is aangetoond, schommelingen in de veestapel op voorhand niet leiden tot het vervallen zijn van een deel van de inrichting. Het alleen bekijken of de gebouwen aanwezig zijn is niet voldoende; in de inrichting moet ook aantoonbaar sprake zijn van een structurele en reële agrarische bedrijfsvoering.

In artikel 8.18 Wet milieubeheer (Wm) wordt eveneens aangegeven dat een vergunning vervalt, wanneer de inrichting niet binnen 3 jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden is voltooid en in werking gebracht. Voorts geeft artikel 8.25 Wm aan dat het bevoegd gezag om meerdere redenen kan overgaan tot het intrekken van de vergunning wanneer:

- *gedurende 3 jaar met gebruikmaking van de vergunning geen handelingen zijn verricht;*
- *de inrichting geheel of gedeeltelijk is verwoest.*

Dit betekent dat de gemeente ongewenste consequenties dient te voorkomen. Een vergunning blijft, ondanks het gedurende lange tijd niet operationeel zijn van het bedrijf, onverkort in stand.

In gesprekken met vertegenwoordigers van Stawel en Milieudefensie is door ons aangegeven dat gestreefd moet worden naar zodanige uitgangspunten dat zowel recht wordt gedaan aan belangen van agrariërs als aan de bescherming van de natuurlijke omgeving. De intentie is daarbij met name gericht op die agrariër die het bedrijf op een verantwoorde wijze wil en kan voortzetten, met enige coulantie te benaderen, zonder overigens andere belangen te negeren. De gevoelde noodzaak tot het volhouden van stallen en/of het gebruik van "toeristisch vee" dient tot het verleden te behoren.

Nieuw Beleid:

Gelet op het voorgaande zullen wij ons bestaande beleid op dit punt continueren voor de toepassing van de Wet milieubeheer voor het aanvragen van vergunningen door agrariërs die voornemens zijn hun bedrijf op verantwoorde wijze voort te zetten.

Dit heeft tot gevolg dat bij een aanvraag voor een milieuvergunning metellingen overgelegd moeten worden vanaf de datum van oprichting incl. veranderingsvergunning c.q. revisievergunning tot heden. Indien de metelling aanleiding geeft tot onduidelijkheden/onvolkomenheden zal een verklaring van de gehouden veebezetting op enig moment in dat jaar overgelegd moeten worden door een registeraccountant of notaris. Deze bewijslast is noodzakelijk om aan te tonen:

- a. het aantal werkelijk gehouden gespeende biggen of
- b. dat de vergunning binnen drie jaren na datum van het onherroepelijk worden van de vergunning is gerealiseerd; d.w.z. de stallen inclusief stalinrichtingen/inventaris fysiek aanwezig en geschikt voor het huisvesten van de vergunde dieren of
- c. dat de rechten niet van rechtswege zijn vervallen tijdens de Hinderwet-periode doordat een bepaalde diersoort waarvoor een vergunning is verleend drie achtereenvolgende jaren niet meer aanwezig is geweest c.q. de stal buiten gebruik is gesteld. Onder diersoort wordt verstaan o.a. runderen, varkens, paarden en kippen.

Bovendien worden door ons de volgende vuistregels gehanteerd indien de tekening van de onderliggende vergunning geen duidelijkheid geeft voor de volgende verhoudingen:

- *guste/dragende zeugen en kraamzeugen 3:1*
- *stieren van 0 tot 6 maanden en 6 tot 24 maanden 1:2.*

Hiervan kan gemotiveerd worden afgeweken indien de overgelegde diergegevens hierin duidelijkheid geven.

Extra aandacht verdient de situatie wanneer een agrariër een nieuwe aanvraag milieuvergunning indient juist voor het aflopen van genoemde driejaarstermijn. Op deze manier zou genoemde termijn opnieuw verlengd worden met een zelfde termijn.

Dit is niet toegestaan, tenzij binnen de driejaarstermijn na het onherroepelijk worden van de vergunning een nieuwe vergunning wordt verleend en de stallen, inclusief stalsysteem conform aanvraag, binnen genoemde drie jaarstermijn van de onderliggende vergunning worden gerealiseerd en dat er ook dieren in de aangegeven stallen worden gehouden.

Inmiddels is in uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State duidelijk geworden dat het gedeelte dat op 26 augustus 1994 (inwerkingtreding laV) is vergund aan ammoniak moet worden gezien als bestaand recht. Dit betekent, dat ongeacht het feit dat de dieren (nog) niet zijn gehouden, het ammoniakrecht behouden blijft. Het gevolg is dat binnen de bestaande vergunde ammoniakrechten het vee kan worden omgewisseld.

Geheel of gedeeltelijke verwoesting

Onder verwoesting wordt niet alleen fysieke verwoesting door brand of een andere calamiteit begrepen. Ook het actief ingrijpen van vergunninghouder door sloop, afbraak of ander gebruik kan verwoesting tot gevolg hebben. Bij verwoesting door brand, calamiteit of sloop door vervangende nieuwbouw wordt vergunninghouder een nieuwe termijn gesteld waarbinnen de inrichting weer opgericht dient te worden. Veelal zal een nieuwe vergunning moeten worden aangevraagd, omdat er sprake is van een gewijzigde inrichting. In deze situatie is sprake van bestaande rechten.

Ten tijde van de Hinderwet is de vergunning van rechtswege komen te vervallen nadat er brand of verwoesting heeft plaatsgevonden. Bij toepassing van de Wet milieubeheer stellen wij voor dat binnen drie jaar na moment van brand of verwoesting de stal opnieuw moet zijn gerealiseerd.

Ook wanneer een inrichting door eigen ingrijpen van de vergunninghouder is verwoest door het opstal te slopen of buitengebruik te stellen wordt de vergunning voor dit deel door ons ingetrokken. Hij heeft immers door het actief ingrijpen in zijn bedrijfsvoering aangetoond dat hij niet op de huidige voet zijn bedrijf wil voortzetten. Het intrekken van (een gedeelte van) de vergunning is dan een proportioneel en redelijk instrument.

Een uitzondering wordt gemaakt voor sloop in geval van vervangende nieuwbouw. Deze vervangende nieuwbouw moet dan wel door middel van een bouwplan worden aangetoond.

4.2 het overdragen van ammoniakrechten

Hierbij geldt als uitgangspunt dat niet meer rechten kunnen worden overdragen, dan waarvoor rechten zijn verkregen en waarvan daadwerkelijk gebruik is gemaakt.

Bij het overdragen van ammoniakrechten dienen eveneens metellingen c.q. registeraccountants- of notarisverklaringen te worden overgelegd vanaf de datum van de oprichting- incl. veranderingsvergunning c.q. revisievergunning tot heden. Vervolgens dienen de volgende stappen doorlopen te worden:

Ten tijde van de werking van de Hinderwet (tot 1 maart 1993):

Bezien in hoeverre de inrichting fysiek is gerealiseerd binnen drie jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning. Indien een (deel van een) stal niet binnen genoemde periode is gerealiseerd komt de vergunning voor dat deel van rechtswege te vervallen. Het feit dat elders binnen de inrichting dieren worden gehouden doet hieraan niets af (ABRS 5 juli 1996, nr E03,94.0975, Sint-Oedenrode).

Is er geen sprake van het vervallen van een deel van de vergunning, dan:

Bezien of ten tijde van de Hinderwet in de jaren na de datum van de onherroepelijke vergunning sprake is van onderbezetting bij het houden van vee. De ABRS heeft gesteld in de zaak Ambt Delden d.d. 30-01-97 E03.95.0635) inzake interpretatie van artikel 27 dat een marginale onderbezetting aanvaardbaar is.

Op grond hiervan zijn wij van mening dat, indien deze onderbezetting binnen periodes van drie achtereenvolgende jaren van de vergunde emissie (te bepalen door middel van vaste teldatum) niet meer bedraagt dan 10%, sprake is van een normale bedrijfsvoering, hetgeen een vergund recht impliceert. Bij een hogere onderbezetting wordt teruggevallen op de aanwezige veebezetting. Het overige deel van de veebezetting is dan van rechtswege komen te vervallen.

Wij hebben besloten een percentage van 10 te hanteren, aangezien in Enschede sprake is van relatief weinig intensieve veehouderijen. In zijn algemeenheid hebben wij agrarische bedrijven met een veebezetting in een relatief beperkte omvang. Bij een marginale onderbezetting van 2 procent zoals de Raad van State heeft uitgesproken zou in de Enschedese situatie onvoldoende doorwerking hebben.

Na het in werking treden van de Wet milieubeheer (vanaf 1 maart 1993):

Vergunningverlening en 3 jaar erna:

Bezien in hoeverre de inrichting fysiek is gerealiseerd binnen drie jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning. Indien een (deel van een) stal niet binnen genoemde periode is gerealiseerd dan komt de vergunning voor dat deel van rechtswege te vervallen.

Indien voor de inwerkingtreding van de lav (26 augustus 1994) een milieuvergunning is verleend en de termijn van drie jaar (nog) niet was verstreken, geldt voor de inrichting op grond van artikel 5 lav als waarde voor de ammoniakdepositie de waarde van de depositie die op 26 augustus 1994 ingevolge die vergunning als hoogste was toegestaan.

In dit geval geldt dat onderbezetting van 25% van de vergunde emissie over het gemiddelde over de laatste drie aaneengesloten jaren wordt beschouwd als een normale bedrijfsvoering hetgeen een vergund recht impliceert. Dit betekent dat wanneer 75% van de vergunde emissie aanwezig is, 100% kan worden verplaatst.

Indien sprake is van een grotere onderbezetting dan geldt voor de verplaatsbaarheid van ammoniakrecht de volgende rekenregel: De totaal aanwezige emissie van de vergunde veestapel gedeeld door 75. Dit aantal wordt vermenigvuldigd met 100. De uitkomst van deze rekensom is het verplaatsbare ammoniakrecht.

Vervolgens wordt het verplaatsbare ammoniakrecht afgetrokken van het vergunde ammoniakrecht. Dit gedeelte van het vergunde ammoniakrecht wordt door ons ingetrokken.

Zodra het verplaatsbare ammoniakrecht door de gemeente is vastgesteld, blijft dit recht van kracht gedurende de looptijd van de Interimwet tot augustus 2001. Het aantal stuks vee dat betrokkene daarna nog houdt (vanzelfsprekend nooit meer dan vergund is) dan wel het gebruik van de ruimten (een en ander binnen hetgeen is vergund) is dan niet meer van invloed op het vastgestelde ammoniakrecht.

Niet langer bestaan van veestallingsruimten:

Ammoniakrechten kunnen niet worden overgedragen indien de stal of delen daarvan met bijbehorende inventaris niet langer bestaat door sloop, afbraak en/of een structureel ander gebruik zoals woning, werkruimte, opslag dan wel caravanstalling.

4.3 het overdragen van ammoniakrechten van Amvb-bedrijven

Betreft het overdragen van ammoniakrechten afkomstig van een amvb-bedrijf Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer (Bmv).

De Raad van State heeft inmiddels bepaald (E093.94.1925; Terschelling) dat het veebestand dat valt onder de werking van dit Besluit en waarvoor melding is gedaan op grond van genoemd Besluit, beschouwd dient te worden als het veebestand krachtens een onherroepelijke vergunning ingevolge de Wet milieubeheer. Er is sprake van ammoniakdepositierechten ingevolge artikel 5 Interimwet ammoniak en veehouderij (IAV).

Op 1 november 1997 zijn de regels van de IAV ingebouwd in de Bmv. De minister van Vrom heeft in de toelichting bij de Bmv aangegeven dat deze bedrijven niet kunnen deelnemen aan de toepassingsmogelijkheden van de saldomethode in het kader van de IAV. Hiervan is afgezien, aangezien deelname stuitte op onoverkomelijke juridische bezwaren.

Indien een Amvb-bedrijf door wijziging van activiteiten binnen de inrichting vergunningplichtig wordt dan dient de ondernemer bij ons College een verzoek om vergunning voor het oprichten en in werking hebben van een agrarisch bedrijf in te dienen. Een dergelijke aanvraag kan dan door ons worden getoetst aan de gestelde bepalingen in de IAV alsmede het gestelde in het ARP. Vervolgens kunnen de vergunde ammoniakrechten worden overgedragen mits de daarbij gestelde criteria vermeld in punt 4.2 inzake "het overdragen van rechten" in acht worden genomen.

5. Module inzake "Richtlijn Veehouderij en Stankhinder, uitgave 1996" juncto brochure Veehouderij en Hinderwet

In de tabel van genoemde richtlijn wordt per diercategorie en soort huisvestingstemen een omrekeningsfactor gegeven. Ook wordt onderscheid gemaakt tussen huisvestingssystemen die voldoen aan Groen Label en die daar niet aan voldoen. Met deze omrekeningsfactor kan het aantal dierplaatsen omgerekend worden in een aantal mestvarkenseenheden (m.v.e).

Conform uitspraak van de Raad van State van 21 april 1998 dient voor wat betreft de categorië-indeling van het gebied van het bedrijf de brochure "Veehouderij en Hinderwet" te worden gehanteerd.

Voor wat betreft cumulatie van stankhinder is aansluiting gezocht in het rapport "beoordeling cumulatie stankhinder door intensieve veehouderij" (Publicatie Lucht nummer 46).

De overige geuraspecten worden weer getoetst aan de richtlijn Veehouderij en stankhinder van november 1996.

6. Module actualiseringsverplichting/vergunningvoorschriften

Op grond van de actualiseringsverplichting hebben wij de plicht om een vergunning regelmatig te toetsen aan de toestand van het milieu en de stand van de techniek. Zonodig kan de vergunning worden aangescherpt, waarbij rekening gehouden moet worden met het ALARA-beginsel. Wij zullen dit beginsel toepassen, tenzij dit redelijkerwijs niet kan worden geveerd. Hierbij spelen de volgende aspecten een rol:

- *Stand van de techniek.*

Via vergunningvoorschriften worden door ons geen systemen voorgeschreven die, nog onvoldoende zijn toegesneden op de gangbare agrarische bedrijfsvoering.

Verder zal rekening gehouden moeten worden met de technische mogelijkheden alsmede de mate waarin de op het bedrijf aanwezige middelen waarop de aanpassing betrekking zou hebben is afgeschreven.

- *Financieel-economische positie.*

Door ontwikkelingen op de internationale markten enerzijds en noodzakelijke investeringen anderzijds is het financieel-economisch draagvlak van het individuele agrarische bedrijf onder sterke neerwaartse druk komen te staan. Mede gelet hierop zijn wij van mening dat een verdergaande verslechtering van de concurrentiepositie moet worden voorkomen.

- *Algemene beginselen van behoorlijk bestuur.*

Hierbij moet worden gedacht dat wij bij de toepassing van de actualiseringsverplichting rekening moeten houden met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dan met name het rechtszekerheids-, gelijkheids- en evenredigheidsbeginsel.

Op grond van het voorgaande zullen wij in eerste instantie voorschriften verbinden die afgestemd zijn op de door ons gebruikelijke standaardvoorschriften. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de wens van eenduidigheid en geeft in voldoende mate invulling aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. In zijn algemeenheid wordt geen voorschrift meer opgenomen omtrent het houden van dieren, aangezien voor de diercapaciteit teruggevallen kan worden op de onderliggende vergunning(en).